

[Alfred Jensen.]

mange, og at der siden grundlovsændringen kun er foretaget aflytning efter kendelse. Men det giver jo hverken klarhed eller tryk-

hed. Mere klarhed kunne have været tilvejebragt, hvis udvalget og ministeren havde taget sig af det spørgsmål, det ærede medlem hr. Aksel Larsen rejste angående aflytning af hans og andres telefoner. Jeg ved ikke, om udvalget har behandlet dette spørgsmål. Der foreligger ikke noget herom, hverken i betænkningen eller i ordførertalerne, og det vil jo sige, at den øvrige del af tinget og offentligheden intet som helst får at vide om dette spørgsmål. Den uklarhed, der er på dette område, giver utryghed; telefonaflytning og politiets kartoteker er åbenbart forhold, som offentligheden ikke må få indblik i. Folket må ikke få oplysninger om omfanget af dem og ej heller om den måde, hvorpå disse foranstaltninger praktiseres. Det betyder, at ingen kan føle sig sikker, og at ingen er i stand til at afværge de anslag, der måtte iværksættes imod hans person.

Ud fra disse betragtninger vil vi stemme imod det foreliggende lovforslag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Når det ærede medlem hr. Alfred Jensen bruger den vending, at lovforslaget ikke skaber sikkerhed mod uberettiget telefonaflytning, forstår jeg ikke, hvad der ligger deri, og det forekommer mig at være en voldsom overdivelse, når det ærede medlem bruger det udtryk, at ingen ved sig sikker. Jeg vil gerne bede det ærede medlem studere bestemmelsen i grundloven. Det ærede medlem vil da se, at grundlovsbestemmelsen går langt videre end det lovforslag, der nu snart kommer til afstemning, og at dette forslag allerede ved sin fremsættelse betød en meget væsentlig begrænsning af den adgang, grundloven giver til telefonaflytning, idet denne adgang er ubegrænset, hvor det drejer sig om telefonaflytning efter retskendelse, ligesom grundloven ej heller forudsætter en ef-

terfølgende kontrol i form af retskendelse for aflytning foretaget uden forudgående retskendelse. Derfor synes jeg, man med rette kan sige, at tinget ved den udformning, lovforslaget nu har fået, er gået langt videre, end — hvis jeg må bruge et højtideligt udtryk — grundlovsfædrene anså det for nødvendigt at gå; og grundlovsfædrene er jo de mest fremtrædende medlemmer af det høje ting, deriblandt også en repræsentant for det kommunistiske parti.

Når det ærede medlem rejser spørgsmålet om aflytning af det ærede medlem hr. Aksel Larsens telefon, vil jeg sige, at der er mig intet bekendt om, at det ærede medlems telefon aflyttes.

Ordføreren (K. Axel Nielsen): Efter denne bemærkning af den højtærede justitsminister kunne jeg måske fratælde ordet, men jeg vil dog gerne på den foranledning, det ærede medlem hr. Alfred Jensen har givet mig, oplyse, at udvalget har spurgt såvel den nuværende som den forhenværende justitsminister om, hvorvidt det ærede medlem hr. Aksel Larsens telefon bliver aflyttet; udvalget har fået det svar, at det ikke er og ikke har været tilfældet.

Alfred Jensen: De udtalelser, ministeren her har fremsat om fortræffeligheden af det foreliggende lovforslag, har absolut ikke bortvejet de betænkeligheder, vi i min gruppe har overfor lovforslaget. Min og min gruppes mening om disse undersøgelser pålidelighed er ikke steget, efter at vi nu har hørt, at udvalget har foretaget henvendelser og har fået oplyst, at det ærede medlem hr. Aksel Larsens telefon aldrig nogensinde har været aflyttet. Det strider ganske åbenbart imod kendsgerningerne.

Ordføreren (K. Axel Nielsen): I anledning af det ærede medlem hr. Alfred Jensens sidste bemærkning vil jeg gerne sige, at oplysningen går ud på, at der ikke er foretaget aflytning af det danske politi; der